

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert ter onderbouwing van haar hogere voorziening aan dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij zijn uitlegging van artikel 47 van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾. Het Gerecht heeft met name ten onrechte geoordeeld dat artikel 47 niet toestaat om opeenvolgende aanvragen om vernieuwing in te dienen. Bovenop die onjuiste uitlegging van artikel 47 van verordening nr. 207/2009 heeft het Gerecht ook blijkt gegeven van een onjuiste rechtsopvatting waar het bij zijn uitlegging van artikel 48 van verordening nr. 207/2009 heeft geoordeeld dat deze bepaling enkel betrekking heeft op het teken van het gemeenschapsmerk.

- a) De uitlegging door het Gerecht van artikel 47, lid 3, is innerlijk tegenstrijdig.
- b) De uitlegging door het Gerecht van artikel 47, lid 3, leidt in de praktijk tot een gedeeltelijke afstand van het merk in omstandigheden die indruisen tegen de voorwaarden waarin artikel 50 van verordening nr. 207/2009 daartoe voorziet.
- c) Het door het Gerecht ingeroepen vereiste van rechtszekerheid wordt enkel aangevoerd wegens de door het BHIM vastgestelde maatregelen. Dit vereiste vloeit niet voort uit de door het Gerecht aan artikel 47, lid 3, gegeven uitlegging en de rechtszekerheid is evenzeer gewaarborgd bij de door rekwirante voorgestelde uitlegging. In casu is het BHIM uitgegaan van de premisse dat afstand was gedaan van het merk, wat door het Gerecht als een onjuiste rechtsopvatting is gekwalificeerd.
- d) De door rekwirante voorgestelde uitlegging van artikel 47, lid 3, is niet uitgesloten gelet op de bewoordingen van deze bepaling.
- e) Het Gerecht heeft blijkt gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij zijn uitlegging van artikel 48 waar het heeft geoordeeld dat deze bepaling enkel betrekking heeft op het teken waaruit het gemeenschapsmerk bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Mureș (Roemenië) op 8 mei 2015 — ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureș

(Zaak C-212/15)

(2015/C 262/05)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Mureș

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

Geïntimeerde: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Brașov

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 4, leden 1 en 2, onder f) en k), van verordening nr. 1346/2000 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de gevolgen van de insolventieprocedure die worden beheerst door het recht van de staat waar de insolventieprocedure is geopend, kunnen meebrengen dat het vorderingsrecht van een schuldeiser die niet heeft deelgenomen aan de insolventieprocedure, in een andere lidstaat vervalt of dat de gedwongen tenuitvoerlegging van die vordering in een andere lidstaat wordt opgeschort?

- 2) Is het relevant dat de vordering die in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de procedure is geopend, gedwongen ten uitvoer wordt gelegd, een belastingvordering is?

⁽¹⁾ PB L 160, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale ordinario di Campobasso (Italië)
op 11 mei 2015 — Strafzaak tegen Gianpaolo Paoletti e.a.**

(Zaak C-218/15)

(2015/C 262/06)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale ordinario di Campobasso

Partijen in de strafzaak

Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Alfredo Viali, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 7 EVRM, artikel 49 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, afgekondigd te Nice op 7 december 2000, en artikel 6 [VEU] aldus worden uitgelegd dat het strafbare feit dat is omschreven in artikel 12 van decreto legislativo nr. 286/1998 (geconsolideerde wet [betreffende immigratie]) met betrekking tot hulp bij immigratie en verblijf van Roemeense staatsburgers op het grondgebied van de Italiaanse Staat, door de toetreding van Roemenië tot de Europese Unie, op 1 januari 2007, is komen te vervallen?
- 2) Moeten deze artikelen aldus worden uitgelegd dat de lidstaat het beginsel van terugwerkende kracht van gunstigere bepalingen niet kan toepassen jegens hen die zich vóór 1 januari 2007 (of een latere datum met ingang waarvan het verdrag volledig werkt), datum van toetreding van Roemenië tot de Europese Unie, schuldig hebben gemaakt aan schending van artikel 12 van decreto legislativo nr. 286/1998 (geconsolideerde wet betreffende immigratie) wegens hulp bij immigratie van Roemeense staatsburgers, een feit dat sinds 1 januari 2007 niet meer strafbaar is?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Brussel (België) op
13 mei 2015 — Openbaar Ministerie tegen Etablissements Fr. Colruyt NV**

(Zaak C-221/15)

(2015/C 262/07)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Openbaar Ministerie

Verweerster: Etablissements Fr. Colruyt NV

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet artikel 15, eerste lid, van richtlijn 2011/64/EU ⁽¹⁾, al dan niet in samenlezing met de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽²⁾ van 7 december 2000, zich tegen een nationale maatregel die het detailhandelaars verplicht om minimumprijzen in acht te nemen door te verbieden om voor tabakswaaren een prijs toe te passen die lager is dan de prijs die de fabrikant/importeur op de fiscale zegel heeft gezet?